

Ἡ πρώτη. Καλὲ τὰ λέγω, γὰρ αὐτὰ τὰ λυσισάφεια, νὰ σωπάσουν ποὺ γαυγίζουσαν τόσο ἄγρια.

Ἡ δευτέρα. Ὡστε κοροϊδεύεις ἐμένα;

Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη. Λέγε ποῖον κοροϊδεύεις, εἰδμεν ἄσχημα τὴν ἔχεις;

[Ἐκατέρα τραβᾷ δυνατὰ πρὸς τὸ μέρος της τὴν κυβερνήσαν, τόσο δυνατὰ, ὥστε ἡ κυβερνήσις ἡ καὶ μένη σκί-
ζεται εἰς δύο. Καὶ τὸ μὲν ἓνα μέρος της, ὁ Καλλιγῆς, πει-
ρᾶται δι' εὐφυολογιῶν καὶ θωπειῶν νὰ καθουράσῃ τὴν
Εὐρώπην, καὶ τὸ κατορθώνει, οἱ δὲ Τριχούτης, Ροῦφος,
Λομβάρδος καὶ Ράλλης, ἔχοντες μαζὺ τῶν καὶ μετρημε-
νόντων κλητῆρας, δίδουν εἰς τὴν Ἀρτιπολίτευσιν διὰ ῥο-
πάλων παρὰ μίαν τεσσαράκοντα. Ἡ Ἀρτιπολίτευσις κλα-
μένη πηγαίνει νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πρε-
ματος»].

Κουρκουρέλης.

ΩΡΑΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Κωμικώτατον καὶ πρωτοφανὲς γεγονός θὰ ἐσημεῖον
τὰ χρονικά τῆς συνταγματικῆς ἱστορίας μας, ἐὰν μὴ
ἐπνίγετο δυστυχὲς ἐν τῇ γενέσει του ὑπὸ ἀσπλάγχων
ἀνθρωποπνικῶν. Ἐνὸς ἀνωτέρου τῆς Χωροφυλακῆς
ἀξιωματικοῦ, ἐκ τῶν ἀγαθωτέρων, ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν,
δὲν τοῦ ἤρεζεν ἡ πολιτικὴ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**. Εἶ-
χεν ὁ ἄνθρωπος ἄλλας ιδέας περὶ πολιτευμάτων, πολιτι-
κῆς, ὕψους, συντάξεως καὶ αἰσθητικῆς. Τοῦ κατέβη λοι-
πὸν ἡ θεία ἐμπνευσις νὰ διατάξῃ δύο Ἐνωμοτάρχας ἐπὶ
τῆς καταδιώξεως νὰ συλλάβωσι τὸν Συντάκτην τοῦ **Μὴ
Χάνεσαι**, νὰ τὸν προσαγάγῃσιν ἐνώπιόν του καὶ ὡς
ἄλλος Διευθυντῆς τοῦ τουρκικοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου,
νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, διατὶ γράφει ἔτσι καὶ δὲν γράφει ἄλλῳ-
δα, διατὶ εἶναι φιλοσοφικός καὶ δὲν εἶναι ἀντιβασιλικός,
διατὶ βάζει μυθιστορήματα καὶ δὲν βάζει παραμύθια,
διατὶ δὲν ἔχει ἐπιφυλλίδα, διατὶ ἡ μελάνη του εἶναι μαύ-
ρη καὶ δὲν εἶναι ἄσπρη, πῶς ὁ χάρτης ἐφ' οὗ τυποῦται
εἶναι λευκός καὶ δὲν ἔχει χρῶμα κανέλλας, τί θὰ πῇ:
Μὴ Χάνεσαι, τί θὰ πῇ ἐφημερὶς πολιτικοσατυρικῆ, διατὶ
δὲν λέγεται πολιτικοσατυρικὴ ἐφημερὶς, ἡ τουλάχιστον
σατυροκοπολιτικὴ ἐφημερὶς, εἰς ποίαν γλῶσσαν γράφε-
ται, διατὶ γράφεται ἀρβανίτικα καὶ δὲν γράφεται ῥω-
μαίικα. Εἰς ὅλα αὐτὰ θὰ ἠνάγκαζε τὸν Συντάκτην τοῦ
Μὴ Χάνεσαι νὰ δώσῃ ῥητὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας
θὰ διεβίβαζε δὲν ξένομεν ποῦ, καὶ κατόπιν θὰ συνελάμ-
βανεν ἄλλον δημοσιογράφον, καὶ θὰ τοῦ ἔκαμνε ἄλλας
ἐρωτήσεις, ἕως ὅτου νὰ λάβῃ νέον ὑπουργημα, καὶ νὰ
διορισθῇ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ τύπου, μεταβάλλων
οὕτω τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος, γινόμενος ἀρχηγός
Μεταπολιτεύσεως, προβιβαζόμενος, καὶ τίς οἶδε ποῖον
μέλλον ἀνοίγων εἰς τὸ **Μάπικὸ** τοῦ ὄνομα.

Αὐτὰ εἶναι σκέψεις· ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἱστορίαν.

Οἱ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἐνωμοτάρχαι, πρώτην φορὰν
ἐπὶ ζωῆς τῶν λαμβάνοντες τοιαύτην διαταγήν, ἐνόμισαν
κατάλληλον πρὶν ἢ τὴν ἐκτελέσουν, νὰ τὴν διαβιβάσουν
εἰς τὸν προϊστάμενόν τους ἀξιωματικόν, παρ' οὗ τὴν ἔλα-

βον, καὶ τὴν ἀνακοινοῦσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Μοιρα-
ρίας κ. Σπυρομήλιον.

Ὁ νεαρὸς Διοικητὴς θὰ ἐξεκαρδίζετο σ' τὰ γέλοια ἂν
ἦτο μόνος, ἀλλ' ἀπέναντι ὑπαξιωματικῶν καὶ βλέ-
πων ὅτι ἡ κωμωδία ἡδύνατο νὰ λάβῃ σοβαρὸν χαρακτή-
ρα, προσκαλεῖ τὸν ἀγαθὸν ἀξιωματικόν καὶ ἀπὸ τῶν ὁ-
νειρων εἰς ἃ ἐπλανήθη τὸν μεταβιβάζει δι' αὐστηροῦ
ἐλέγχου εἰς τὴν πραγματικότητα, ὑπομινύσκων αὐτῷ
ὅτι εἶναι ἀξιωματικὸς χωροφυλακῆς, καὶ ὅχι Εἰσαγγε-
λεὺς, συνάμα δὲ συντάσσει ἐκθεσιν, ἀναφέρων τὸ γεγονός
εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ Ὑπουργὸς
τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις δι' ἀτυχίαν τοῦ ἀγαθοῦ ἀξιο-
ματικοῦ, ἔτυχεν νὰ εἶναι ὁ εὐλαβέστερος φύλαξ τῶν συν-
ταγματικῶν θεσμῶν, τὸν τιμωρεῖ αὐθωρεῖ, ἀπέναντι τοῦ
κινδύνου τοιαύτης μωρᾶς ἀντισυνταγματικότητος ἐντὸς
αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνός.

Καὶ διαλύονται τὰ ὄνειρα τοῦ ἀγαθοῦ τῆς χωροφυλα-
κῆς ἀξιωματικοῦ καὶ μαζὺ μ' αὐτὰ τὰ ἰδικὰ μας μεθύ-
στερα ὄνειρα, διότι φανταζόμεθα τί γλέντι θὰ κάναμε
καὶ τί διάλογος θὰ ἦτο ἐκεῖνος ὁ μεταξὺ τοῦ αὐτοχειρο-
τονήτου Διευθυντοῦ ἀνυπάρχτου Λογοκρισίας καὶ ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν ἢ
νὰ συμβουλευσώμεν τὸν ἐν λόγῳ ἀξιωματικόν ἀφοῦ ἔχει
τόσην πλημύραν ἰδεῶν περὶ τύπου καὶ τόσην μανίαν
νὰ τὸν κυβερνᾷ, νὰ συστήσῃ ἐαυτὸν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα
τῆς Ρωσσίας, διότι πιστεύομεν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ἀνά-
κτορα, καὶ ἂν ὅχι οἱ αὐλικοί, ἀλλὰ ὁ ἴδιος Βασιλεὺς, δὲν
ἐφραγνύσθῃ ἀκόμη τὴν ἀνάγκην τοιοῦτου Συμβούλου καὶ
τοιοῦτων ὑπηρεσιῶν!!

Καλεβάν.

ΣΥΡΑ.

Ἐνόμιζον μὲ τοὺς πάντας, ὅτι ἡ Χίος ἀνήκει τῇ
Τουρκίᾳ.

Λάθος! Λάθος, ὅπερ ὁ Δήμιτσας δέον νὰ διορθώσῃ
ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ των.

Ἡ Χίος ἀνήκει τῇ Ἑλλάδι, ἢ μᾶλλον τῇ Ἑλληνικῇ
Ἀτμοπλοίᾳ, ἥτις ἐκόμισεν ταύτην προχθὲς ἐξ Ἀγγλίας.

Εἶναι ὠραία καὶ λουσέζα, ὡς Χίος, 1400 τόννων χω-
ρητικότητος.

Εἶναι τὸ ὠραιότερον ἀτμόπλοον καὶ ταχύτερον τῆς
Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Καλορροϊζικὸν καὶ νὰ τὰ χιλιάσῃ.

Ἐτελείωσαν τὰ βόσκανα... ὅχι τοῦ Βασιλάκη, ἀλλὰ
τῶν Ἀλεξανδρινῶν. Πληρώσαντες τὸν κανόνα των, ἤτοι
τὴν τεσσαρακονταετῇ διαμονὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅποια ἐ-
φάνη αὐταῖς ἢ ἐν Σύρῳ τρίμηνος διαμονή, ἀπέρχονται
εἰς χώρας Ἀραβίᾳ καὶ Φαραῶ.

Καὶ μένομεν μόνοι, ὡς κοῦκοι.

Μένομεν κυνηγοῦντες, οὐχὶ πλέον εἰς τὴν λιμνοθά-
λασσαν Πλατεῖάν μας, ἀλλ' εἰς τὰ φαλακρά τοῦ βράχου
μας ὄρη.

Κυνηγοῦμεν ὄρτυγας καὶ ἀκρίδας, διότι δὲν παράγει
ἡ νῆσος μας μέλι ἄγριον.